

onsniveau kan jeg såmænd godt forstå, at han kan betragte det som en succes.

Lad os så se på, hvad der er opgaverne i den kommende tid. Hvad enten man kan lide det eller ej, er det vel WTO-runden, den såkaldte udviklingsrunde, der virkelig bliver afgørende for, om der sker noget på den globale bæredygtighedsscene i den kommende tid, og derfor synes jeg, det er meget vigtigt, at vi fra dansk side får udformet en stærk og offensiv linje til udviklingsrunden i WTO. I den sammenhæng vil jeg gerne spørge miljøministeren, hvilken rolle han ser sig selv og Miljøministeriet spille i den forbindelse. Når det nu er her, de centrale diskussioner ligger i de kommende par år, er det jo vigtigt, at vi får integreret også de miljømæssige elementer af den bæredygtige udvikling, og her tror jeg, miljøministeren kunne spille en stor rolle, hvis han ønsker at påtage sig den. Det vil jeg gerne spørge om.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi får konkretiseret nogle af de ting, som regeringen har nævnt her i dag. Man vil komme med en handlingsplan for opfølgningen fra dansk side. Det synes jeg er godt, og på den baggrund vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, hvordan han forestiller sig, at den handlingsplan skal se ud. Er det en rigtig handlingsplan, som vi plejer at efterspørge internationalt, med konkrete mål, virkemidler og tidsfrister? Eller er det en noget løsere formuleret embedsmandsskrivelse med pæne ord, hvor man ikke forpligter sig til noget? Det ville være rart at få afklaret.

Jeg vil også gerne spørge udenrigsministeren om de tilsagn, der trods alt kom om den finansielle og tekniske bistand i Johannesburg. Så vidt jeg har set det talt op, ligger der faktisk 76 forskellige tilsagn, store og små, måske især små, men dog trods alt tilsagn om bistand på det tekniske og finansielle plan. Men vi har jo før set, at den slags løfter ikke er blevet til ret meget, og derfor synes jeg, det er vigtigt at holde fast i dem, for uanset om man synes, de er meget imponerende eller ej, er det vigtigt, at de trods alt bliver til noget.

Derfor vil jeg spørge udenrigsministeren: Hvordan forestiller man sig fra dansk side, at vi skal gøre, hvad vi kan for at sikre, at verdenssamfundet lever op til de forpligtelser? Kunne man f.eks. forestille sig, at vi satte gang i et arbejde med at skabe overblik og få etableret en plan for, hvem der finansierer de forskellige tilsagn, og hvem der påtager sig forpligtelsen til at løfte de opgaver, som den rige verden har for-

pligtet sig til at hjælpe den fattige verden med at udføre?

Jeg vil også gerne spørge til civilsamfundet. Jeg har en fornemmelse af, at regeringen i virkeligheden nedprioriterer indsatsen i civilsamfundet, både den danske del af civilsamfundet i forbindelse med miljøbistand og bistand i øvrigt, men også civilsamfundet i vore modtagerlande. Er det en rigtig fornemmelse? Kan det virkelig passe? Vil regeringen gøre noget for fortsat at sikre inddragelse af civilsamfundet, både for at sikre høj effekt af bistanden og også for at sikre det demokratiske element?

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt spørge hr. Jørn Jespersen: Hvad har den socialistiske regering, altså regeringen med Socialdemokratiet i spidsen, gjort i de 9 år, den var ved magten, for at få hævet procentsatsen for ulandshjælpen til 0,7? Vi ser jo, at de stadig halter bagefter i alle andre lande, f.eks. Tyskland, og hvad har Socialistisk Folkeparti helt præcist gjort for at få satsen hævet?

Så vil jeg gerne spørge hr. Jørn Jespersen: Hvad med befolkningstilvæksten? Ser hr. Jørn Jespersen ikke noget problem i, at den stiger og stiger? Med de penge, vi har til rådighed, kan vi ikke forhindre, at folk sulter, hvis der kommer flere og flere folk, og vi ikke har flere penge at gøre godt med.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Grunden til mit spørgsmål til fru Helle Sjelle før var, at når vi diskuterer ulandsbistand, ærgrer det mig grænseløst, at vi ikke kan forholde os til den virkelige verden.

Den virkelige verden er ikke sådan, at bare vi hæver procentsatsen, er alt godt, og så skal ulandene nok klare sig. Sådan forholder det sig desværre ikke. Og når man nu i 40-50 år har haft en model for ulandsstøtte, som reelt set har vist sig ikke at virke, skulle vi da for pokker så ikke forsøge at lave den om til noget andet?

Hr. Jeppe Kofod omtalte tidligere Verdensbanken, og jeg vil også gerne lige have lov til at omtale Verdensbanken i forbindelse med et spørgsmål til hr. Jørn Jespersen. I 1995 igangsatte Verdensbanken en undersøgelse af effekten af ulandsstøtte. Der var flere tusinde mennesker involveret i den undersøgelse, og der var mellem 200 og 400 organisationer og syv regeringer.